

folio

lxxi

signaculo sancte crucis in pectore et inuenies viam salutis. perge quousque ueneris ad aquam. per quam caro separatur ab ossibus. Aqua illa est contritio que tam amara debet esse. quod debet separare carnem id est carnales delectationes ab ossibus id est peccatis in quibus deus offendisti et vas cordis tui de hac aqua debes implere et quod diu in hoc mortali corpore fueris contritionem in corde habetas. Deinde ulterius debes procedere et fructum arboris comedere. Ille fructus est penitentia per quam anima sustentatur et corpus denigratur sepius ad modum leprosi. Illum fructum debes colligere et semper tecum portare. Cum ulterius processisset venit ad secundam aquam per quam caro erat restaurata. Aqua ista est confessio que restaurat vitas perditas. Cum vero ulterius pergeret de fructu secunde arboris comedere et curatus est. fructus ille est fructus penitentie scilicet orationis ieiunij et elemosine. De istis fructibus et fructibus debet semper portare tecum. ut si a casu aliquem regem leprosum inuenieris. ipsum cures. Rex iste dicitur homo pro peccatum infectus qui per fructum confessionis et aquam contritionis curari poterit. Duo que sibi in via occurrerunt et ad curandum te ducunt: sunt timor dei et gebenne propter que homo declinat a malo et facit bonum. Flaves que ionatham duxerunt ad patriam sunt diuina precepta que nos ducunt ad gaudia eterna. Sed oportet nos prius videre concubinam scilicet carnem spiritum contrariam et eam in lecto carnalis concupiscentie inuenies. Da ei de fructu penitentie cum aqua contritionis per que duo inmiscet hoc est eleuetur per bonam de notonem ad recipiendum iugum penitentie. et sic poteris spiritum deo redde cum localibus id est bonis virtutibus

ad patriam regni celestis peruenire. Ad quam nos perducatur pater et filius et spiritus sanctus.  
De gloria mundi et luxuria: que multos decipit et ad interitum deducit.

Capitulum. C. lxxi.

**O**lim erat quidam rex qui habuit duos milites in una ciuitate unum erat senex alter iuuenis. Senex erat diues et pulchram puellam propter eius pulchritudinem in uxorem duxit. Iuuenis miles erat pauper et quandam uentilam locupletam propter diuitias accepit quam miles non multum dilexit. Accidit semel quod miles iuuenis pro castrensibus militis ambularet et uxoris militis in quadam fenestra in solatio sedebat et dulciter cantabat. Iuuenis cum eam uideret captus est in amore eius. et in animo cogitabat. Veli or esset combinatio inter me et illam iuuenulam que inter ipsam et uirum suum qui est homo senex et impotens. Et quod uxor mea esset uxor eius. Et ab illo die incepit eam diligere et diuina dare. Domina enim amito modo eum dilexit et quanto potius ad eum accessit et in omnibus uiribus nitebatur si possibile esset in uirum accipere post mortem uiri sui. Erat autem ante fenestram castri senis militis arbor sici in qua omni nocte philomena residebat que dulciter cantabat propter cuius tantum domina singulis noctibus surgere et ad fenestram periret et per magnum spacium ibidem expectabat ut cantum philomene audiret. Cum hoc percipisset uir eius quod singulis noctibus surgeret ait ei. Carissima qua de causa de lecto singulis noctibus surgis. Que respondit quod super arborem sici omni nocte

k ij